

Z povinností uložených advokátním řádem porušil obviněný povinnost stanovenou v druhém odstavci § 10 adv. řádu, by poctivostí a čestností ve všem jednání zachovával čest a vážnost svého stavu. Jeho přečin dlužno proto podle §§ 2 a 39 kárného statutu takto označiti. K jeho skutkové podstatě dostačuje možnost, že se jednání zakládající provinění stane známým a čest stavu pak utrpí. Že taková možnost tu byla, netřeba dokazovati.

Čís. 65 dis.

Jde jen o porušení cti a vážnosti stavu, nikoliv též povinností povolání, podezřívá-li advokát křivě svého koncipienta z nesprávného činu (zpronevěry), neposkytl mu náležité možnosti, by se z podezření očistil a okamžitě ho před personálem propustil, z čehož musel také kancelářský personál nabýti dojmu, že se onen nesprávného činu dopustil.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1928, Ds I 9/28.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a advokátních kandidátů vyhověl odvolání obviněného z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 23. ledna 1928, jímž byl uznán vinným přečiny porušení povinností povolání a poškození cti a vážnosti stavu potud, že z kárného výroku vyloučil větu, podle níž byl obviněný uznán vinným přečinem porušení povinností povolání. Jinak mu nevyhověl.

D ů v o d y:

Nejvyšší soud nemá proto pochybnosti, že skutkový základ napadeného nálezu je správný. Stejně neshledává, že jej kárná rada mylně posoudila po stránce právní. Z okolností, jež napadený nález má za prokázané a jež shrnuje ve dvou prvních statích předposledního svého listu, plyne zcela jasně, že odvolatel svého koncipienta Dr. B-a — objektivně, totiž bez dostatečného věcného důvodu, a subjektivně, totiž bez vlastního přesvědčení o jeho provinění — křivě podezřívá z nesprávného činu, zpronevěry 200 Kč, že mu neposkytl náležité možnosti, by se z podezření očistil a okamžitě ho před personálem propustil, z čehož také kancelářský personál musel nabýti dojmu, že se kandidát dopustil nesprávného činu. Tím je odsuzující nález — pokud jde o porušení cti a vážnosti stavu — s dostatek opodstatněn a nemá rozhodujícího významu, zda odvolatel byl oprávněn Dr. B-a pro jeho tvrzenou hrubou nedbalost, již prý zavinil ztrátu pohřešených 200 Kč, ihned propustiti ze služby, a zda Dr. B-em žádané sčelení odepřel, by tím prý nevzbudil ještě větší rozruch a podezřívání. Není proto třeba k těmto vývodům odvolatele při právním rozboru věci přihlížeti. Skutkový děj, jak byl kárným řízením zjištěn, opodstatňuje zřejmě podstatu kárného poklesku

proti cti a vážnosti stavu. Avšak jest jí zároveň také úplně vyčerpán, neboť nezbyvá v něm prvků, pro které by bylo lze v něm také ještě shledati poklesek proti povinnostem povolání. Konec konců kotví souzený poklesek sice také v úředním postavení nebo povolání odvolatele jako advokáta a je proto — v jakémsi širším smyslu — sice též porušením jeho povinností, plynoucích z jeho povolání. Avšak právě proto je tento vztah kárným poklesem, neboť bez tohoto vztahu — v jiném, méně povzneseném povolání — by nebyl vůbec poklesem kárným, protože by nebylo lze o něm ani říci, že se přiči cti a vážnosti stavu. Nějaké další prohřešení proti jiným než proti těmto stavovským zájmům v něm tudíž spatřovati nelze.

Čís. 66 dis.

Jde jen o kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu (nikoliv též o přečin porušení povinností povolání), označil-li advokát v podání pozemkovou reformu a zákonodárství o ní jako skrytou likvidaci, namířenou ve skutečnosti proti bývalým nepřátelům ententy a menšinám jazyka bývalých těchto nepřátel.

(Rozh. ze dne 5. června 1928, Ds I 25/27.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a advokátních kandidátů vyhověl po ústním neveřejném líčení odvolání návladního advokátní komory v Praze z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 6. října 1927, jímž byl obviněný sprostěn z obžaloby pro kárný přečin porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu potud, že změnil napadený nález a uznal obviněného vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že v právní věci Alberta T-e o přejímací cenu za nemovitosti převzaté Státním pozemkovým úřadem, označil v dovolacím rekursu pozemkovou reformu a zákonodárství o ní jako skrytou likvidaci, namířenou ve skutečnosti proti bývalým nepřátelům ententy a menšinám jazyka bývalých těchto nepřátel.

Důvody:

Proti nálezu kárné rady advokátní komory v Praze, jímž byl obviněný sprostěn z obvinění, že se projevem ve výroku tohoto nálezu blíže uvedeným dopustil kárného přečinu, podal návladní advokátní komory odvolání, v němž doličuje, že se obviněný oním vyjádřením prohřešil jak proti povinnostem povolání, tak i proti cti a vážnosti advokátního stavu, a navrhuje, by byl obviněný uznán vinným kárným přečinem v tom i onom směru. Pokud odvolání spatřuje v jednání obviněného též skutkovou podstatu přečinu porušení povinností povolání, nelze mu přisvědčiti. V právní věci, v níž byl podán dovolací rekurs se závadným